

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

НА ГОДИНУ 6 ДИН.
 НА ПОЛА ГОДИНЕ 3 "
 ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ 9 "

НЕДЕЉА 27. ЈУНА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
 А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

Неплаћена писма не примају се.

ПОЗИВ

Суд општине вар. Београда, како сваке тако и ове године има извршити регрутовање младића за стални кадар за ову календарску 1893. годину.

С'тога овим позива све оне младиће који су 1873. год. рођени било овде или на страни, да одмах а најдаље до 1. Августа ове год. суду овоме предстану ради регрутовања, увршћивања у регрутне спискове и прикупљање података.

Ко овом позиву не следује сматраће се да је избегавао војну обавезу.

Од Суда општине вароши Београда
23. Јуна 1893. г. АБр. 3422.

ОБЗНАНА.

До 1. Јануара ове године спојен је велики број кућа са водоводом београдским а међутим је до сада сразмерно врло мали број сопственика тих кућа извршио инсталацију водовода у самој кући и почео воду употребљавати.

Ово неизвршење инсталације водовода у кућама, које су са водоводом већ спојене, штети општинске интересе, те с тога суд општине вар. Београда објављује грађанству, да ће управа водовода од 1. Августа ове године наплаћивати воду према члановима 8 и 9. правила за издавање воде, од свију оних кућа, које су до 1. Јануара ове године са водоводом спојен безобзвара на то, да ли се вода у кући троши или не, или да ли је инсталација у кући извршена или не.

Ово решење своје суд општине вар. Београда оснива на члан. 2 и 13. правила за везивање водовода са зградама у Београду и издавање воде из истог водовода, која су правила добила закону силу решењем Владе Његов. Величанства од 10 Јуна 1892 год. ПБр. 10381 основаним на чл. 6. 7 и 9. зак. о варошкој

трошарини у Београду од 13 Јуна 1884 године.

Од суда општине вар. Београда 30 Априла 1893 год. АБр. 2366.

ОБЈАВА.

По што је одбор општине београдске у седници својој од 11 т. м. решио, да наплату таксе за вађење и ношење песка са обале Савско-дунавске врши сам суд ово општински, то се овим ставља до знања како предузимачима тако и осталим грађанима, да је од данас допуштено свакоме вађење и ношење песка са поменутих обала а са зато одређени места, по што претходно плати прописну таксу у 30 п. дин. од једних кола, општинском контролору поменутих обала.

Ко се ухвати да песак са поменутих обала носи а да није платио прописну таксу, сматраће се као кријумчар и као такав према закону биће кажњен.

СБр. 9212 — Од суда општине вароши Београда, 18. Јуна 1893 год. у Београду.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

XXXII. ВАНРЕДНИ САСТАНАЈ
14. Јуна. 1893 год.

Председавао председ. г. Милован Р. Маринковић од одборника били г. г. Никола Х. Поповић, поп Таса Капетан-Снасић, Мат. Јовановић, С. Ј. Азријел, М. Јанковић, Рад. Драговић, Коста Б. Михајловић, М. М. Ђорђевић, Коста Петровић, Н. Вуљковић, Љ. Јовановић, А. Ј. Одавић, М. О. Петровић, А. Шток, Др. Марко Т. Леко, М. Велизарић, Ф. Васиљевић и С. Вељановић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 11. Јуна 1893 год. и примљен је без измена.

II.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд АБр. 3179, акта управе вар. Београда АБр. 3025, акта истражног судије за вар. Београд АБр. 3181 и акта иследног судије за вар. Београд АБр. 3180, којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да су му Савка Николић и Милан Никшић — Николић, скитница, непознати; да је Никола Милосављевић кафеџија доброг владања

и доброг имовног стања; да је Марко Зорић лађар доброг владања и сиротног имовног стања.

III.

Председник износи одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о сиротном стању.

По прочитању тих молби СБр. 9506, 9532, 9513. одбор је изјавио мишљење, да се суд претходно увери о имовном стању молилаца Софије Обрадовић, Лазара Стефановића, Петра Марковића, Милутина Дробњака, па тек онда да им изда тражена уверења.

IV.

По прочитању молбе Гвоздена С. Панћића практиканта ове општине којом моли двадесетодневно осуство од дужности, одбор је овлашћено суд општине да по овој молби донесе решење, какво за сходно нађе.

V.

Председник саопштава одбору, да због породичних прилика није могао отићи у Дубровник на свечано откривање споменика И. Ф. Гундулићу према решењу одборском од 6. Јуна 1893 год. АБр. 2602, него је место себе послао члана суда г. Јована Илића, да при тој свечаности представља општину београдску.

Одбор е примио к знању ово саопштење и одобрио поступак председника општине.

VI.

Председник извештава одбор, да је данас извршено у Дубровнику свечано откривање споменика славном и неумрлом Ивану Фране Гундулићу, српскоме песнику.

Одбор је, на предлог председника одао пошту овоме великом Србину изговорив стојећи: Слава му,

VII.

Одборник г. Др. М. Т. Леко саопштава, да ће 18. Јуна о. г. прославити у Минхену педесетогодишњицу лекарскога рада Др. Петенкофер, хигијеничар светскога гласа. Па како слављеник има доста заслуга и за општину београдску помажући јој својим знањем око истраживања воде у околини београдској, — то предлаже, да се слављеник означеног дана поздрави од стране општине брзојавом.

Одбор је у свему усвојио овај предлог г. др. Марка Т. Лека с тим, да га председник општине изврши.

VIII.

Пошто ће проз кратко време ступити у живот нови трговачки уговор закључен између Србије и Аустро-Угарске, и њиме се по свој при-

лицу оптеретити државном дажбином или ослободити исте извесни предмети, подложни и општинској трошарини, то би требало одредити повереништво, које би имало да прегледа и према новом уговору трговачком да удеси тарифу општинске трошарине.

По саслушању овога, одбор је на предлог председника решио, да г. г. Никола Вулковић др. Лаза Пачу и Коста Петровић одборници са председником општине и управником општинске трошарине прегледају тарифу општинске трошарине и поднесу одбору предлог за измене и допуне у њој према новом трговачком уговору између Србије и Аустро-Угарске.

IX.

Председник извештава одбор, да је суд општински решењем својим од 9. Јуна о. г. АБр. 559 уступио клокачкој општини иконостас порушене цркве св. Александра Невског на предаже, да и одбор општински ово решење судско одобри.

По саслушању овога одбор је решио, олобрава се у свему решење суда општинског од 9. Јуна о. г. АБр. 559, којим је уступљен иконостас порушене цркве св. Александра Невског Клокачкој општини.

X.

Поводом питања одборника г. Соломона Азријела, учињено у седници одборској од 24. Маја 1893 год. КНБр. 226, одбор је решио, да одборско повереништво, изабрано у седници одборској од 9. Априла 1892, год. АБр. 6358 за расправу појединих спорних трошаринских питања, и даље свој рад продужи према поменутом одборском решењу. Чланови повереништва су г. г. С. Азријел, В. М. Тодоровић, Мића Петровић и Мих. Борђевић, одборници.

XI.

На предлог председника општине, одбор је решио, да г. г. П. У. Поповић, Поп Тодор Капетан-Спасић, Мата Јовановић, М. Велизарић, Н. Вулковић и Сава Вељановић одборници са председником општине предају писмену захвалницу општини београдске г-ђи Драгињи Станојла Петровића бив. држ. саветника за поклоњену цркву на новоме гробљу.

XII.

Продужен је претрес питања о изменама и

допунама у уговору за инсталацију електричног осветлења у Београду.

После подуже дебате о овоме питању одбор је одлучио, да председник општине ступи понова у преговоре са српско француским друштвом односно ових измена и допуна у уговору за инсталацију електричног осветлења па да резултат преговора саопшти одбору.

Преговарање ово има се кретати у границама: а.) да се ни један члан у уговору не може укинути, и

б.) да се накнада за изменљивање сијалица са пламеним лампама рачуна према члану 19 уговора.

XXXIII. СВЕЧАНИ САСТАНАЈ

На Видовдан 15. Јуна 1893. год.

Преседавао председник г. Милован Р. Маринковић од одборника били г. г. М. Јанковић, Д. Р. Гајић, М. Борђевић, М. М. Ворић, С. Азријел, А. Ј. Одавић, М. М. Борђевић, Ст. Чађевић, Др. М. Радвановић, Н. Вулковић, Р. Драговић, М. О. Петровић, Коста В. Михајловић, М. Велизарић, Др. Марко Т. Леко, Мат. Јовановић, Мил. Ј. Марковић, Ф. Васиљевић, С. Вељановић, Ђ. С. Новаковић, М. Јовановић и М. Капетановић.

I.

Председник објављује, да је ова свечана седница сазвана ради објављивања имена оних ученика Велике школе, који су према оцени Академијског Савета најбоље израдили задатке из историје српског народа, као и да се тим Великошколцима изда награда за рад, коју је одбор општински установио у седници својој од 15. Јуна 1889 године АБр. 335.

Пошто је председник општине кратким говором објаснио одбору циљ и корист издавања ових награда, би прочитано писмо Ректората Велике Школе АБр. 3226, којим је извештена општина, да је Академијском Савету поднето пет расправа; да је према оцени Академијског савета предложено за награду три расправе.

После прочитаног писма Ректората Велике школе, председник је, отворивши запечаћена писма, у којима су била имена награђених Великошколаца, објавио, да су задатак: „Српски Устанци противу турака у свези са сеобама Срба у туђину од 1459 до 1814 године,“ који је од Академијског Савета предложен за прву награду у 400 динара, заједнички израдили Радослав Агатовић и Паун М. Спасић слушаоци IV. године философије; други задатак о истој теми предложен од Академијског Савета за другу на-

граду од 200 динара израдио Јован Хаџи Васиљевић философ III године; а трећи задатак, „Зетски Митрополит Данило први и ослобођење Црне Горе“ израђен од Гргура Јакшића свршеног философа, Академијски Савет предложио је да се награди штампањем о општинском трошку у интересу српске књижевности.

Да би се решење одбора општинског од 1889 године АБр. 335 извршило, — одбор је решио, да се из општинске касе изда прва награда у четири стотине динара Радославу Агатовићу; и Пауну М. Спасићу; друга награда у две стотине динара Јовану Хаџи Васиљевићу; да се обе ове расправе штампају у општинском листу а потом одштапају у засебне књижице.

Гргур Јакшић да се награди са сто динара, с тим да се и његов рад штампа у општинским новинама и по том засебно одштапа за то, што његов рад расправља друго питање постављено од Академијског Савета.

Трошак око прештампавања ових расправа заједно са трећом наградом од сто динара да падне на терет партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

II.

Председник износи одбору на решење акт управе фондова којим се тражи, да општина београдска плати Управи бар 36.000 динара у злату за имање звано Цеханово, које је, имање, Управа фондова за наплату својих потраживања на аукцији продала општини београдској за 21.712 динара у злату, — како би Управа фондова што мање штетовала, јер њено потраживање износи на 46219 55 динара у злату, а међугум је ово имање од велике користи по општину Београдску.

По прочитању тога акта АБр. 3145 одбор је решио, да се за ово имање из касе општинске не може дати ништа више преко излицитиране суме од 21.712 динара у злату.

III.

По прочитању молбе учитељског удружења којом се тражи од општине помоћ за учитељску скупштину што ће се држати 5. Јула ове године у Београду, — одбор је после поменитог гласања са 12 гласова против 8 (који су били за 600 динара) решио, да се учитељском удружењу као помоћ приликом држање учитељске скупштине изда из општинске касе једна хиљада динара.

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У СВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЂИНУ

од 1459.—1814. године.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. Агатовић и П. М. Спасић.

(Академијски Савет Вел. Школе наградио првом видовданском наградом општ. београдске).

Мото:

— „Пора намъ перестать быть умными чужимъ умомъ и славными чужою славою“ (Време је да престанемо мудровати туђом памећу, и славити се туђом славом).

Карамзин.

ПРЕДГОВОР

...Иза планина Карпатских живљаху некада нека питома племена, која се од других својих суседа одликоваху мирним, настањеним, земљорадничким начином жи-

вота. Ну потиснути једном од дивље инвазије са истока кретоше се та племена доле к Дунаву, који прегазивши, дођоше у ове наше питоме пределе. То беху Срби, који се клоњаху испред азијских варвара, у намери, да овде нађу мирнија склоништа за слободан развитак свога племенског патријархалног живота. Дванаест и по векова је већ преминуло, од како ти наши праоци населеше ове пределе између Јадранског, Јонског и Белог мора. Ну клонећи се једног, српски народ нађе тада у новој својој постојбини много више непријатеља, са којима би принуђен отпочети очајничку борбу за своје одржање. Опредељену судбину српски сој херојски сноси. Наваљиваху на њега и дивље хунске чете, и валовите аварске бујице, али га не сломише. Срби осташе Срби, макар да пре њих Балканом прелетаху и Франци и Визиготи, Вандали и Остроготи, од којих данас нигде ни спомена. Срби очуваше име своје, племенске уредбе своје, а што је најглавније, матерњи језик свој. Они га додиром са многим страним разнородним елементом не искварише, као на пример оних седам, Бугарима покорених, племена, већ успеше да и друге у њега претопе.

Ну, прве опасности минуше, али много дивљих инвазија јављају се сад много горе опасности од тако званих цивилизованих народа. За питомину српску и јуначко срце грабе се и Цариград и Рим, тј. отима се *романизам* и *византинизам*. *Вера* — то беше ново поље борбе за балканске новајлије, да окушају своју моралну и физичку снагу. И српски народ поносно ступа у ту нову борбу противу два жестока противника, и из ње излази као величанствени победилац. Нити га Рим могаше пороманити, нити Цариград повизантинити. Срби примају напреднија верска начела, али ни на латинском ни грчком језику, већ на свом матерњем језику, каквим тада говораху они Срби у солунској Србији. На тај свој језик преведоше учитељи словенски свете књиге за нову литургију, а те књиге бише доцније учитељима свих Словена. Разуме се, да је српски народ са тако јако развијеном свешћу о своме имену и самосталној егзистенцији стекао противу себе још огорченијег противника у лицу Византинца, који гледаше и племенски државни склоп српски да униште, и име српско да утамане. Али је Србин и у тој поновљеној борби опет величанствени победилац. С једне стране, водећи уну-

Партију, из које да се ова сума исплати, да одреди председник општине и да о томе извести одбор.

ОБЈАВА.

Општини београдској потребно је осам коња за теглење терета.

Коњи треба да су високи 165 до 170 с. м., у обиму до 182 с. м., јаки, развијени, меснати, да су потпуно здрави, без икаквих мапа, да нису старији од 7 и млађи од 5 год.

Понуђени коњи имаће издржати 8 дана пробе.

Од суда општине вароши Београда, 7. Јуна 1893. год. СБр. 9049.

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ.

Држан 3. Маја 1893, год.

(ПО СТЕНОГР. БЕЛЕНКАМА)

(НАСТАВАК)

Раденко Драговић. — Председник каже да има грешке и до грађана, што нису платили порезу. Ја међу тим сумњам да није ово све хотимично урадио тај чиновник који ради на списковима.

Председник. — Има и оваквих случајева. Човек који је гласао у једном кварту налази се сад у другом. На пр. г. Никола Капетановић обично је гласао у дорћолском кварту, али га сад тамо није било. Дошао је у општину и свратио код чиновника који је радио те спискове и нашао да је сад био записан у варошком кварту. Дакле било је испретања које је дошло из пореског одељка.

А. Одавић. — Ја знам и верујем да су услед овог премештања из кварта у квартал ове неправилности потекле, али верујем да може да буде истина и оно што је г. Раденко казао. Јер није то да је остало неуписано 5 или 6 грађана него их има преко 500. Из кварта врачарског дебно сам преко 100 комада листа, које су потписали грађани, те листе прошле су кроз све квартове и дошли у мој квартал и у списку који је у овом кварту био није се налазио уписан ни један од тих људи. Ми треба да водимо рачуна

да сад стојимо пред изборима народних посланика и биће скандала, ако се и тад десн овако исто. С тога опет тражим да се дотични чиновник казни а како стојимо пред изборима народних посланика то предлагем ово: Има један човек који је био дугогодишњи чиновник општински и који је правно општини све спискове; предлагем да се он поново узме у службу. Он пристаје да спреми спискове за ово гласање из којих ћемо се ми уверити о његову раду. Ако му неваљају спискови каже, помојте ме ни часа трнети у служби преко рока. Нека се не узме стално у службу. Нека му се одреди дијурна.

Председник. — Рекоше како има један вешт човек који спискове ради. То је Илија Вучковић, који је дуго година био овде и познаје многе грађане. Он је пре мене отпуштен и отпуштен је због неуредности у списковима. Даље да вам кажем и ово. Допста је дужност општине да све грађане запише а закон је предвидео и то да чим објави какав збор да се спискови излажу грађанству на увиђај те да их виде и могуће грешке исправе а исправке се примају до самог дана збора. Свраћао сам грађанству пажњу на то, али свет мисли да све то треба да уради општински суд. И сами грађани треба да се постарају да исправе грешке које се могу десити. Ја ћу се пак старати да се у будуће тако што не десн и морамо посла око грађења спискова уредити што боље. Ми много зборишемо и за грађење спискова мораће се одредити лице које ће само на томе радити, које ће уводити у спискове промене што се дешавају. Наредићу да се, чим се објави збор, одмах штампају и спискови који ће се растуриити међу грађане па ће они који не буду случајно уписани тражити да их упишемо. Другог пута и начина као да нема, а да ти спискови буду тачни. Једним је начин да узмемо једнога или два човека, чиновника, који би стално на томе радили и о упису грађана у спискове водили бригу. Има случајева где је неко од чиновника указом или претиском премештен из Београда, или је умро, а тај још фигурише по списковима као грађанин јер га нико није из спискова избрисао.

Само стални реденик могао би држати све у реду и могао би бити повучен на одговор ако би било ма какве неправилности.

Љуб. Јовановић. — Ја бих могао само да изјавим сажаљење што се то тако десило. И да

није било онога стања које је настало у општини после онога лањског збора за неповерење општини, да је председник и ово часништво подужи на овоме месту, ја му ни на који начин не бих могао примити ово извињење. Овако знајући да је председник од скора на овоме месту, ја примам правдање под условом ако нам председник да уверења: да ће се ово стање ма на који начин поправити.

У осталом ја ипак мислим, да чиновник који је ово радио не би требао да прође без казне јер није ситна погрешка кад се види да на 600 пуноправних грађана нису могли да гласају за то што их нема у списковима. Кад се узме да мимо ових 600, још бар 400 њих није дошло да гласа, онда се види да је списак за 1000 лица био нетачан. А то је толики број да није могао бити изостављен без непажње или рђаве намере, за које треба казнити.

Што се тиче самих мера како ога вља уредити па да не буде више ових случајева неуредности, ја мислим да то треба оставити председништву те да оно уради што је најбоље. Ја пак мислим да би требало штампати спискове грађана, и да то не би много коштало али ако се то не би хтело, онда би било веома практично кад би у сваком кварту налазили спискове и оних лица која имају права у другим квартовима, па ако некога не буде у списку кварта у који је дошао, да се потражи да ли је у коме другом уписан па тамо да се упути а да не тумара од кварта до кварта.

(НАСТАВИТЕ СЕ)

СОЛУНСКА ПИЈАЦА

Солун, 19 јуна 1893 год.

Ове седмице пијаца је била сасвим у застоју.

На житном тргу сва је промена била у цени *болг јечми*, који је окупшао за пола паре из оку: 22¹/₂ паре ока — 10,02 дин. зл. метр. цента, и *ражи*, која је ојевтипшала за по паре: 26¹/₂ пара ока — 11,81 дин. зл. мц. Пијаца је јуче закључена са чвршћим ценама.

Ова се недеља сматра као прелаз из пролетње у летњу сезону и с тога је промет био врло слаб.

трашњу борбу око *превласти*, — што такве политичке прилике онда беху, — а с друге спољашњу за *одбрану* од непријатеља својих, Срби и гомилама падаху на бојним пољима, и масама умираху по византијским тамницама, па ипак свој језик, веру и народност своју не изневереше; већ славно скрушише своје противнике, доказавши им силом право своје на политичку егзистенцију у светекој позорници. Зацело је пуна значаја и величанствених призора историја нашега народа за све време његова жупанијска живота. Само такав сој српски, који умеде онако снажно одбити од себе све таласе, који га заплускиваху са свију страна за читава три и по века, би у стању родити онакога *јунака*, као што беше велики Немања, који од растурених српских племена створи снажну једну целину, која зададе страха и лукавом западу и гордом истоку — Цариграду. Да ништа више за човечански род није урадио, само тим једним делом, српски народ заслужује, да му историја људска окити име златним венцима, што беше тако високе политичке и моралне зрелости онда, када се у „цивилизованој“ Европи не знађаше добро, да ли иза племићских замака и градова живи по

долинама и планинама и други какав свет. Ну српски се народ не зауставља на томе; точак напретка, који Немања онако силно завитла, прихватише његови следбеници, дајући му нове снаге, нова полета. Од оне мале биљчице, коју Немања засади у новој својој *рашкој* градини, за непуна два столећа израсте тако горостасан храст, да својим широким гранама обухвати без мал' цело Балканско полуострво. Задобивене тековине народне у жупанијскоме добу: вера, језик и самосталност добише у новом добу чвршће основе. Унутрашње борбе око превласти мало по мало нестаје; спољашња из дефанзиве претвара се у страшну офанзиву. Српска сила и српски утецај све се више распростире: жупанија се претвара у сјајно краљевство, а краљевство у својој кулминацији прелази у *царство*!... Како величанствено блиста златна тијара Душанова, а поносно се лепрша над главом његовом двоглави орао његов!... Али, ах!.. то беше само кратка слава, која прође као сан, иза кога се роди грозна и страшна јава!... Проклета Немеза српска усадила беше у срж онога горостаса српског опасан црв, који испијаше сок његов, те се једна по једна грана нагло поче сушити и кршити, док

остаде најзад само голо стабло, око кога још облећу црни гавранови. Али и њега најзад анадолеки вихар збриса с лица ове земље..... Оста само дубоко у земљу заривени корен, из чијих ће жила много доцније нићи нове, младе биљчице слободе, које ће опомињати доцнија поколења српска на негдашњу славу и величину њихових предака.....

Тужна ли је успомена на то доба наше прошлости. Она негда силна и велика Душанова царевина сад је турска провинција, раздељена на пашалукe и санџаке; од негдашње славе и величине српске, само се виде трагови некадање српске државне самосталности..... Страшну ли нам слику даје сада потлачено Српство!... Место пространих зелених поља, цветних вртова и грбзних винограда, гледате саму пустињу; место големих вароши и градова српских, видите страшне развалине. Место веселе песме раздраганих српских јунака и јунакиња, чујете само потмули јаук, изазван тешким мукама од зулума турских. Место звекe убојна оружја Душанових соколова, чујете звекетање ропских ланаца. Место веселих дружина и сватова српских, сретате на друмовима дуге низове ланцима повезана робља српског, које крволоци

Очекује се из Батума једна партија гаса, који ће моћи да се добије по транзитним ценама, али не ниже од 16 $\frac{1}{2}$ гр. — 3,77 дип. зл. — сападук.

Руски гас влада пијацом.

Топлота у ладовини до 23 $\frac{1}{2}$ ° K

Лира отоманска 100 гр. — наполеон 84 $\frac{1}{4}$ гроша.

УПРАВА
Краљ. срп. трговинске агенције.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

НАКЛАДОМ
КЊИЖАРЕ ВЕЛ ВАЛОЖИЋА У БЕОГРАДУ
ИЗАШЛА ЈЕ НОВА КЊИГА

ПЛЕМЕНИТА РУЖИЦА

ПРИПОВЕТКА

ЗА ВАСПИТАЧЕ и ВАСПИТАНИКЕ

ПОСРБИО ДИМ. ЈОСИЋ

Украшена са шест слика у живим бојама

Цена 1 $\frac{1}{2}$ динар

Књиге шаљемо поштом о нашем трошку.
Место поваца примамо марке.

На пет књига једна бесплатно.

НАРЕДБА.

Старајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода, законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. вар. Београда, на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3438. чл. 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12 Маја 1890 год. Абр. 839, и 11 Јуна 1892. Абр. 7537, а у свези с наредбом Управе вар. Београда од 10 Новембра 1892. год. Бр. 10975.

турски гоне као марву на једренске или чак еуфратске тргове. Место високих манастира и црква Немањинских, са торњевима златом и сребром покривеним, — са којих некада божанска светлост на далеко озараваше побожни свет српски, — гледате сада пуне развалине, из којих место топлих звукова звона српских, зуји ужасан фијук пустоши. Србија негда као кошница препуна вредних челица, сада је огледало пустиње: свуда царује нема поноћ, на све стране само гробље и рушевине!... Погледајте с високог Копанника негдашњу Душанову круновину, и шта налазите на њој? — Од негдашње престонице Немањине, Раса, једва траг, а у његовом гордом граду Нишу видите силнога пашу турскога. Неколике неме зидине на Струмици опомињу вас на негдашњу Дечанскову „кулу на облацима“. У Скопљу на месту Светог краља седи други паша, а на златном трону Душанову у Призрену размећу се лале и везири турски. Тражите силног Вукашина у Суници, али место њега налазите Марков гроб, а у његовом Прилипу мутесарифи жаре и пале јадну рају српску. А шта је оно на тужном Косову? Ме-

наређује

Да сваки онај који према поменутој наредби Управе вар. Београда од исте добије дозволу за давање балова, концерата и других забава, буде дужан с том дозволом пријавити се општинском Суду и њему положити ниже означену таксу, која је успостављена у корист сиротиње београдске и народног позоришта.

Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти да у његовом локалу какво страпо лице даје представе и друго томе подобно, а не увери се да је дотично лице поред дозволе добијене од управе вароши Београда и општини таксу платило, биће он одговоран општини за неплаћену таксу

ТАКСЕ

ЗА ЈАВНЕ ЗАБАВЕ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

I.

- а, За свирање муш. оркестра по кафанама, бантама и т. д. од концерта до . . . 3 д.
б, За свирање са певањем вештака од 1 концерта 5 д.
в, За свирање женског оркестра (дамен-капеле) 20 д.

II.

- а, За игранку у локалу I-ог реда 15 д.
б, За игранку у локалу II-ог реда 10 д.
в, За игранку у локалу III-ег реда 5 д.

III.

- а, За панораму на дан 5—10 д.
б, За разне преставе и показивање вештина, дневно 10—50 д.
в, За менаџерије и музеуме 5—15 д.
г, Циркус од преставе 10—20 д.
д, За забаве „Тингл-Тангл“ т. ј. (певање, свирање и представљање) од вечера 50 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решаваће општински Суд засебно.

V.

Сем овога наплаћиваће се још половина од гореозначене таксе у корист краљ. српског народног позоришта.

Од суда општине вар. Београда 14. Новембра 1892. год. Абр. 11331. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Димничарство:

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0-20 д.
б) За неузидан шпархерд 0-20 д.
в) За узидан „ „ 0-40 д.
г) За велики узидан шпархерд у гостионици 0-50 д.
д) За чишћење димњака од два спрата 0-20 д.
ђ) За чишћење простог димњака . . . 0-10 д.
е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима 0-10 д.
ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи 0-20 д.
з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0-75 д.

II. Пражњење помијара и нужника:

- а) Од кубног метра 10— д.
б) Од акова 0-50 д.

III. Псетарина:

- а) Марка за пашче за годину дана . . 3— д.
б) Обнављање изгубљене марке стаје . . 1— д.

IV. Гробарина.

- а) Гроб за децу 7— д.
б) Гроб за одрасле 12— д.
в) Мала гробница 55-52 д.
г) Велика гробница III. реда 998-39 д.
д) Велика гробница II. реда 1099-32 д.
е) Велика гробница I. реда 1684-57 д.

V. Мртвачка кола:

- а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12-90 д.
б) Мртвачка кола са анђелима са два коња 24-90 д.
в) Мртвачка кола нова са два коња . . 36-90 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72-90 д.

сто Лазара и Милоша, Косанчића и Топлице, како причешћују и спремају војску за љути бој, видите редове турских улема, који скрушена лица иду — не у Грачаницу, него у *Муратово тулбе!*... Узалуд тражите чувено старо српско Трговиште, јер на његовом месту видите Нови Пазар. Од негдашњег златног рудника Душановог у Новом Брду, само гола рупевина, а на Ђурђевом Смедереву вије се већ алај-барјак турски с полумесеком!... Ојађена Босна још је тужнија: место несрећног Томашевића, на краљевском престолу видите у Бобовцу беснога пашу, како скрштених ногу на свиленом шилтету дели нагрде клетим издајцима српским, негдашњим војводама краљевим!... Херцегови синови прогнали оца свог, на постали васали Мухамеда II., а најмлађи још на срамоту рода свог, метнуо на се и бели турбан. Само још један соко вије високо своје гњездо на врлетима Црне Горе, али и њега ускоро силна орлушина свали у бездан!... Ах да грозне слике! Зар нигде слободна кутића српска, нигде живе душе српске, да прича потомству како пропаде онолика негдашња слава српска? Зар Душанових и Милошевих

потوماка тако брзо, без трага, да нестане с лица ове питоме земље? — Не, не, има их, има, *мора* да их има још; али где су? — Вините се у густе горе и високе планине по пространоме Српству, и видећете тамо густе чете неких страшних људских прилика, како журно прелећу с једнога виса на други, као сури орао с гране на грану. Из очију им севају живе варнице, под ногама земља тугњи од силнога баџа њихова, а у рукама блиста љути јатаган и дуга „шара“ пушка. Ко су ти горски вуци? То су *хојдуци* српски, синови Обилићеви, сиви соколови, који су ту избегли из долина, да високо вију гњездо српске слободе и српске самосталности. А завирите сада у оне мрачне пећине по големим кршевима српским, и глећте како у њима, као у препуним кошницама, зује ројеви силнога живља српског. Ко су то опет? То су многобројне породице оних горских синова српских, које су ту склоњене од зулума турских, да у тим мрачним избама обезбеде и очувају своју слободу.

(НАСТАВИТЕ СЕ)

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА